

Borsos Géza József

A Székely Nép helye a magyar nemzet testében*

Joó Tibor írta 1939-ben: „A magyar nemzetet nem a vér, nem a nyelv, nem az államiság teremtette meg, hanem egy merőben szellemi tényező.”

A 2010. évi XLV. Törvény a Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről szól. 3. paragrafusa kimondja: „A Magyar Köztársaság Országgyűlése kinyilvánítja, hogy a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek...”

A fogalom törvénybe iktatása a megvalósulás tényét rögzíti, avagy a célt jeleníti meg?

A magyar nemzet a magukat magyarnak vallók összessége, vagy ennél magasabb szervezetszerű struktúra?

Az egységes magyar nemzet mai valóság, történelmi tény, vagy formálódása ma is tartó folyamat?

Ebben az egységes nemzetképben hol található és milyen minőségben a székely nép helye? (Hová álljanak a székelyek?)

A székelyek székely-magyar kettős identitása érték, vagy felszámolandó kolonc, mely nehezíti az egységes magyar nemzet kialakulását?

A beolvadás, vagy az egymásmelletti szövetséges lét képezheti a hosszútávon is életképes összetartó erőt az „egységes magyar nemzet” jövő életében?

Mind megannyi kérdés, melyekre válaszokat keresünk.

A. A Székely Nép (székely nemzet), mint történelmi valóság.

a. Kik is a székelyek?

„Székely vagyok, annak a népnek a fia, amely Urunk születése után a negyedik században az ősi Dácia területén telepedett meg, és amely ma az Erdélyi Fejedelemségben él”, írta Körösi Csoma Sándor a világhírű székely tudós 1825. január 28-án, Kennedy századoshoz, a brit alakulatok parancsnokhoz írt bemutatkozó levelében.

Magam sem mondhatok mást, hisz számomra a népi emlékezet nem csak hit de bizonyosság is. A szkíta-hun származástudat családi örökségként él ma is minden székely családban. **A székelység tudja, hogy a Kárpátmedence őstelepese népe.**

A székelyek a honfoglaló magyarok előtt vették fel a kereszténységet (ezért őrizhették meg a rovásírást) és ennek a ténynek meghatározó jellege volt további történelmükben.

A székely nép önazonosságadata ősiségének és honalapítói szerepének tudatán alapszik.

Társadalomszervező és kultúrateremtő képessége által a közösségi érdekeknek alárendelt erkölcsi értékrendet, erre alapozott sajátos jogrendet, igazgatási, gazdálkodási rendszert és ehhez kapcsolódó védelmi, katonai szervezetet hozott létre és tartott fenn, működtetett ezer éven át.

A székelyek jogi intézményei régebbiek, mint a magyar királyság Alkotmánya.

Ez a nemek és ágak szerinti rend a székelyek között tovább is fennállott, s a hivatalok viselése még a XVI. század folyamán is nemek és ágak szerint váltakozott – amiként azt Werbőczy Törvénykönyve is említi. E Törvénykönyv szerint „a székelyek kiváltképpen való nemesek... és ezeknek minde-
nestől fogva külön törvények és szokásuk vagyon, hadi dolgokban bölcsék, kik örökségeket és tisztet nemzetségre és nemzetségeknek ágazatjára osztanak köztek”¹

Az 1437-es kápolnai unió (Erdély alkotmánya) 3 egyenrangú független nemzetet ismer el, a magyar, a szász és a székelyt, az 1691-es Diploma Leopoldium ezt megerősíti. A székelyek 1848 előtt tehát semmilyen értelemben nem voltak a magyar nemzet részei, a Magyar Királyság egyik államalkotó népe. **A székelyek különállását tehát nem lehet azonosítani sem a palócokéval, sem pedig a jászokéval.**

Mindezek felidézését elégségesnek tartom ahhoz, hogy ne legyen kétséges, a székelyek jogosan határozták meg önmagukat népként (nemzetként a fogalom akkori értelmében), és nevezték dokumentumaikban szülőföldjüket, a Székelyföldet „a mi országunknak”. Ez az önmeghatározás szervesen illeszkedett az akkori Magyarországra, a Szent Korona országának jo-

grendjébe, az országszervezés koncepciójába. A Székely Nép léte tehát a XX-ik század elején még történelmi valóság!

A Székely Nép és a honfoglaló magyarság viszonya ezereves együttélésünk során egyrészt jól elkülöníthető a magyar Szent Korona többi népének a magyarsággal ápolat viszonyától, mindenekelőtt annak sajátosságos, a honfoglalás előttré visszatérítő és mindmáig folyamatosnak mondható természetére való tekintettel. Melyek a jellemzői ennek a viszony-

nak? Székely oldalról nézve az alábbi, mind a mai napig állandó jellemzőit látom ennek a viszony-

Ragaszkodás az államalkotó nagyobb testvérrel kötött szövetség megtartásához.

Ragaszkodás a saját történelmileg kialakult erkölcsi értékrendhez, kulturális és öngazgatási hagyományokhoz.

A viszony időnkénti ellentmondásossága.

A Székelység a magyar honfoglalástól, ezer éven át a Magyar Királyság egyik államalkotó népének tartotta magát.

Az 1848-as forradalom után indult el a székelységnek a magyar polgári nemzetbe való integrálódása, mely folyamat, véleményem szerint napjainkban is tart. Az őseink által vállalt, testvérek között kötött szerződés megtartását látta megvalósulni a székelység az 1848-as forradalom során, melynek politikai célkitűzései között az Erdéllyel való unió volt az, amely végleg a forradalom mellé állította a székelyeket, és kevésbé a társadalmi jellegűek. Ennek az integrálódási folyamatnak, magyar identitásvállalásnak, éppen Trianon következtében ma is legfőbb eleme a kulturális magyarságtudat.

A székelyek sosem kértek és ma sem kérnek „kiváltságokat”, sem pedig alamizsnát! A székelyek az együvé tartozás érzése táplálta szövetségi viszonyban állapodtak meg és ezt szerették volna fenntartani (Lásd Csiki Krónika).

Ezzel szemben mit kaptak? Orbán Dezső Székely Gesztájában keserűen állapítja meg: „Keserűség fogja el a székely embert, ha az elmúlt 1000 év együttélési tapasztalataira gondol és próbálja számba venni a kölcsönösség alapján az egymást, segítő gesztusokat. A Székely Nép az elmúlt ezer esztendő során mérhetetlen áldozatokat hozott a magyar állam védelme és fenntartása érdekében. Ezzel szemben magyar részről nemhogy semmit nem kapott, hanem úgy bántak vele, mint a mostohagyerekekkel, teljesen megfélekezve arról, hogy a székely nép a magyar államnak talán legfőbb tartóoszlopa volt, és ha ez elsorvad, annak kárát az egész ország megérzi.”²

B. A Székely Nép, mint XXI-ik századi valóság.

Mi a helyzet ma, 2012-ben, a XXI-ik század elején? Azaz, létezik-e ma a Székely Nép a fogalom mai értelmezésében, mint önmagát meghatározni képes, sajátos identitástudattal rendelkező, önvédelemre képes, cselekvő közösség?

A kérdésre határozott IGENNEL válaszolhatunk. Igen, a Székely Nép, ugyan önbizalmában megtépzottan, közösségi kohéziójában gyengyítettten, értelmisége és politikai vezetői által többszörösen is félrevezetett és elárult közösségként, de ma is létező valóság.

A mai Székelyföld 10.000 négyzetkilométer kiterjedésű területén a 808.739 lakosból a 2002-es népszámlálás alkalmával 609.739 vallotta magát magyar nemzetiségűnek (75.33%) és 175.787 román nemzetiségűnek (21.73%).

A székelyek hun eredetét először a XVIII. században kérdőjelezték meg. Célja megfosztani a székely népet történelmileg kialakult, ősidők óta lelki táplálékként szolgáló ősi önazonosságától. Sajnos ez a szervezett tudatrombolási folyamat napjainkban is tart. Fő zászlóvivői az un. „elismert”, a Magyar Tudományos Akadémiához kötődő és a finnugrizmuson nevelkedett történészek, az oktatás irányítói, a szellemi életbe egyre nagyobb szerepet játszó liberális szemléletű internacionalisták, a politikai élet irányítói, az írott és elektronikus sajtó, és sok esetben az egyházi szereplők.

a. Hogyan lát minket a hivatalos magyar politika, a magyar állam? Mennyire illeszkedik ez a magatartás és megnyilvánulás a 2010/XLV Törvényben foglaltakhoz? Az alábbi idézet önmagáért beszél.

Schmitt Pál a Magyar Köztársaság Elnöke 2010. október 18-án, Románia Elnökével közösen tartott sajtótájékoztatón Bukarestből üzent nekünk, határontúliaknak és az alábbi kijelentést tette:

„Arra biztatom a romániai magyar közösség tagjait, hogy elsősorban jó állampolgárként tartsák tiszteltben a szabályokat, gyermekeiket neveljék rendre, legyenek jó adófizető polgárok, és ezek alapján várhatják el az őket megillető kisebbségi jogokat...”

A Székely Nemzeti Tanács néhány tisztségviselője nyílt levelet fogalmazott meg, melyet eljuttattunk az Elnöki Hivatalba. Ebből egy idézet:

Tisztelt Elnök Ur!

Emlékeztetjük; a székelység nem Romániába beszivárgott nemzeti kisebbség, melynek tagjai kisebbségi jogokért kellene folyamodjanak, hanem szülőföldjén őshonos, ma is többséget alkotó NÉP, mely a magyar nemzet részének tekinti magát, és élni akar a népeket megillető önrendelkezési jogaival!³ (A történelmi igazság kedvéért jegyezzük meg, hogy Izsák Balázs elutasította a levél aláírását.)

Jó úton jár-e a magyar nemzetpolitika, ha a hivatalos állampolitika szintjére emeli a székely nép önazonosságátudatának gyengítését, veszélybe sodorva ez által önrendelkezési esélyeit?

b. Nézzünk szét otthon, Erdélyben és Székelyföldön.

A székelyföldi szellemi élet egyik ma is jelesnek tartott képviselője Székelyudvarhelyen élő dr.Hermann Gusztáv Mihály történész, fennem hirdeti, hogy a székelységnek van egy un. „virtuális (képzelt) múltja”, (a szkíta-hun eredet) és mellette létezik a valós, melyről ugyan semmit sem tudunk, de mindenként valami sárba ragadt, a honfoglaló magyarsághoz tapadt, Erdélybe betelepített népesség lennének.⁴ Tulajdonképpen ez a szemlélet uralkodik a szellemi életben és az oktatásban!

Hogy ez a népesség hogyan volt képes saját írást alkotni, öngazgatásra alkalmas sajátos jogrendet, katonai és adminisztrációs szervezetet létrehozni, és évezreden át működtetni arról nem beszél a szerző! A fontos számára „a mítosszal való leszámolás”, az egységes nemzeti önazonosságtudat lerombolása, sárba tiprása!

c. A politikai és közéleti élet megnyilvánulásai:

Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Tanács jelenlegi elnöke: **„A székelység a magyarság legmagyarabb törzse.”-a kijelentés mellett, hogy paradoxon, rendkívül irritáló lehet a magyarországi és általában a magyarok szemében.**

(Ha magyarabb a magyarnál, az már nem magyar, mint ahogy, ami pirosabb a pirosnál azt már nem pirosnak hívjuk, hanem bordónak.)

Ugyancsak Izsák Balázstól származik az alábbi meghatározás arra a kérdésre, hogy ma kit tekint székelynek? Íme, Izsák Balázs válasza: **„Székely az, aki Székelyföldön lakik és magyarul beszél!”** Innen már csak egy lépés annak dokumentumba erőszo-

lása és megszavaztatása, hogy a székely nép olyan közösség, mely „egyformán őrzi magyar nemzeti és sajátos regionális önazonosságát!”⁵

Így születik meg a **Székely Nép fogalma helyett** és helyettesíti azt a politikai és közéleti szóhasználatban **a székelyföldi magyarok közössége**, mint bizonyos **regionális önazonossági** jegyeket hordozó kisebbség!

Ebből következően és ezzel az elvi megalapozottsággal mondanak le a székely nép önrendelkezési jogának követeléséről és érvényesítéséről, hisz Székelyföld többségi lakosságát **nem a székely nép**, mint e terület őshonos népe, hanem a **székelyföldi magyarok** teszik ki! A cél, visszautalni a székely önrendelkezés kérdését a kisebbségi jogok területére és ezzel a román hatalom belügyeként, annak jóindulatára bízni! És történik mindez az „egységes magyar nemzet” eszméjének égisze és jelszava alatt.

Hogy mennyire így van, erre a 2011-es népszámlálás előtt kifejtett összehangolt és hazugságokra alapozott, székelyellenes kampány derített egyértelműen fényt. Az elmúlt 20 év legszervezettebb és legátfogóbb, a székely önrendelkezés elvi alapját támadó, lényegében székelyellenes kampányának lehettünk tanúi. Egyetlen táborba verődtek a magyarországi, az erdélyi politikai pártok (Szegedi Csanád „tiszteltbeli székely” nyílt levelet intézett „székely testvéreikhez”), az egyházak és a civil szerveződések jeles képviselői, a lakásajtó (élén a Duna TV-vel) teljes támogatását élvezve, hazug érvekkel beszélni rá a székelyeket arra, hogy tagadják meg székelymagyar (székely vagyok és anyanyelvem magyar) kettős identitásukat és vallják magukat csak magyarnak! A helyzet tragikomikumát, avagy az irányítók cinizmusát jelzi, hogy a félrevezető, és a székely nép érdekeit eláruló kampány legfőbb

(folytatása a 3. oldalon)

*Elhangzott Budapesten, 2012.augusztus 18-án, a Magyarok VIII Világkongresszusának Nemzetstratégiai konferenciáján.

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stóffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolombán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1. Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE.

Főkönyvitel: Illyés Veronika. Könyvitel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Europrint Nyomda – Csíkszereda

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.